

man tvivle om, thi efter min Formening vil man ikke i Længden kunne opretholde de nuværende høje Afgifter paa Pas Landene imellem, og det synes ogsaa at fremgaa af Ministeriets Skrivelse, at man i saa Henseende stiller sig noget tvivlende, men foreløbig venter man altsaa en Merindtægt af ca. 900 000 Kr. Jeg vil i denne Forbindelse gerne rette et Spørgsmaal, ikke alene til den højtærede Udenrigsminister, men ogsaa til den højtærede Finansminister vedrørende en anden Afgift, som omtales i samme Skrivelse. Det er Afgiften for Embedshandlinger i Forbindelse med Søfarten, som henhører under Konsulaterne. Denne Afgift paa Skibe, der gaar i udenrigsk Fart, har tidligere været betydeligt større end nu. Den er nedsat to Gange, i 1896 og i 1905, og den udgør nu 25 Ø. halvaarlig pr. Registerton for Dampskibe og 6 Ø. halvaarlig pr. Registerton for Sejlskibe. Denne indbringer Staten aarlig ca. 200 000 Kr. Jeg vil nu gerne spørge den højtærede Regering, som ikke har været i Stand til at anvise nogen egentlig Dækning for de store Udgifter, som det foreliggende Lovforslag medfører, om der ikke er en Mulighed for en Forhøjelse af denne Afgift. 25 Ø. pr. Registerton for Dampskibe, der gaar i udenrigsk Fart, og 6 Ø. for Sejlskibe er en meget ringe Afgift, og med de meget rige Kasser, som Dampskibsrederierne ligger inde med, vilde det vel være muligt, at Statskassen ved en Forøgelse af denne Afgift kunde skaffe sig yderligere Indtægter, saa meget mere som den danske Stat med Hensyn til Afgifter paa Skibsfarten stiller sig særdeles skaansomt. Vi har ikke de store Afgifter som andre Lande til Fyr- og Havnepenge. I Sverige, England og mange andre Lande afkræves der Skibene meget store Afgifter, naar de løber ind i Havne, om det saa blot er for at tage Kul, medens vi her i Landet er meget skaansomere overfor Skibsfarten i saa Henseende. Det var muligt, at man ad den Vej kunde tilvejebringe et større Beløb til Afholdelse af de Udgifter, som denne Lov vil medføre, og jeg kunde ønske at høre den højtærede Finansministers Mening om dette bestemte Spørgsmaal.

Under Nr. 22 har et Mindretal, bestaaende af de Radikale og Socialdemokraterne, stillet et Ændringsforslag, der kort og godt gaar ud paa, at Tjenestemænd under Udenrigsministeriet er fritagne for at bære Uniform. Det er ikke noget stort Forslag, men det har dog efter min Formening en ikke ringe Betyd-

ning. Alle Medlemmer af dette Ting har jo haft Lejlighed til at se de Herrer af det diplomatiske Korps, naar de møder frem ved særlige Lejligheder, og ingen kan benægte, at det er en pragtfuld Forsamling i al Almindelighed, og at den er meget flot udstyret, hvad Klæderne angaar. Der er neppe heller nogen Tvivl om, at denne Uniformpragt, denne Levning fra en længst forsvunden Tid, hvor Fyrsterne og Militæret og Diplomatiets dannede en Slags Treenighed, ikke har nogen særlig heldig Indflydelse paa vore udenrigsministerielle Embedsmænd. Derfor ønsker vi, at de skal fritages for den Byrde at møde frem iklædte disse Uniformer. Jeg synes, at et lille Land som Danmark saa meget lettere kan gaa dertil, som f. Eks. det store Amerika og nu den unge Republik Tyskland i alt Fald delvis har afskaffet disse pralende Uniformer. Det er jo en betydelig Udgift for en udenrigsministeriel Tjenestemand at skulle anskaffe sig en saa pragtfuld Uniform. Det vil da forhaabentlig blive optaget som en Lettelse af Tjenestemændene, at de fritages for at bære Uniform. Jeg kan derfor kun anbefale dette Ændringsforslag paa det bedste til alle Tingets Medlemmer. Det har jo ikke i Udvalget kunnet vinde Tilslutning udenfor de nævnte to Partier, men her i Salen er det dog muligt, at der er Medlemmer af andre Partier, som vil finde, at det er en ganske god og demokratisk Foranstaltning.

Jeg skal derefter gaa over til Ændringsforslagene vedrørende det andet Lovforslag, som vedrører selve den indenrigske Tjeneste eller selve Udenrigsministeriet her i Landet. Dér maa jeg altsaa anbefale alle de Forslag, som gaar ud paa, at man forlader den nuværende Ordning og indfører en Direktør i Udenrigsministeriet. Derefter maa jeg anbefale et lille Underændringsforslag under Nr. 11, hvorefter Raadgiveren i Folketret ikke skal udnævnes til nogen Lønningsklasse, men til den Stilling, han skal indtage i Ministeriet. Endvidere maa jeg anbefale Underændringsforslag Nr. 14, der kun har til Formaal, at normere Antallet af det i Udenrigsministeriet ansatte Personale i Overensstemmelse med, hvad der efter de foretagne Undersøgelser er nødvendigt for en tilfredsstillende Udførelse af Tjenesten oppe i Udenrigsministeriets Bygning. Endelig maa jeg anbefale Underændringsforslag Nr. 18, hvorefter Chefen for Pressebureauet erholder et højere Repræsentationstillæg end af Ministeren foreslaaet; Ministeren har foreslaaet 2 000 Kr.,